

Versos de novembre 2021

Mentre tasto les castanyes
ioloro els panellets
perquè el seu preu em depassa
em dispo a fer versets
i engipono quatre rimes
que siguin d'actualitat
comentant allò que passa
al país i a la ciutat.

El país té un greu problema
que bé cal solucionar:
no sap fer valer la llengua
perquè perduri demà.
Som tan tous i tan ingenus
que ens passem al castellà
fent que sigui prescindible
saber entendre el català.
Tan sols un terç avui dia
el parlem, si fa o no fa,
i si no remuntem ara
anirem pel pedregar.
Com si costés Déu i ajuda!
Si l'altre sap escoltar,

amb un xic de bonhomia
fàcilment ja l'aprendrà.

No tot depèn dels polítics
ni de l'administració
si volem mantenir viva
l'ànima de la nació,
però bé cal que responguin
en aquesta qüestió;
per això ha estat encertada
la valenta decisió
que han pres la CUP, Junts i Esquerra
d'exigir, tant si com no,
que cal reformar la quota
de cine i televisió.

A Manresa hi ha baralles
i batusses pel carrer
on fins corren les navalles
i això sí que no pot ser.
Calen més mossos d'esquadra.
Bé que ho sap el conseller
Elena que ens anuncia
pel 22, l'any que ve,
la nova comissaria
que aquí al centre pensen fer,
a cal Jorba, a Sant Domènec?,
per acabar amb el merder.
Llavors sí que amb parsimònia
podrem sortir a passejar
tranquils a qualsevol hora
pels carrers, Passeig enllà
o anar a veure les botigues
que hi ha al carrer Guimerà
sense cotxes i autobusos;
que bé que es respirarà!